

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Horis Canonicis Juxta Rubricas Breviarii Romani ritè recitandis - In qua etiam ipsæ Rubricæ Notis brevibus illustratæ, & Martyrologij Romani nomina suis Accentibus signata continentur, Ad Faciliorem Discentium Vsvm Ac Praxin

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1676

Tit. V. De Tono Vesparum und Completorij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48333)

In Horis Canonicis observanda. 71

IV. Ad Lectionem nonam, quam ipse recitat, ad Capitula, Absolutiones, Benedictiones, Orationes, Cantica, Hymnos, Invitatorium.

V. Ad Antiphonam B. Virginis, & Versus subsequentes usque ad *Benedicat nos &c.*

Manus super genua explicatas gerit.

I. Sub Psalmis & Lectionibus.

II. Sub Antiphonis ad *Magnificat*, *Benedictus*, & *Nunc dimittis*.

Manu pectus percutit.

I. Ad binam Confessionem, cum dicit: *Mea culpa &c.*

II. Ad *Agnus DEI* in Litanis Omnium Sanctorum.

§. V.

De Osculo Altaris.

I. Semel tantum expressè præscribitur hoc osculum in Cæremoniali. l. 2. c. 1. scilicet in Vesperis, cum post introitum *Magnificat* ad Altare venit Officiator.

II. Idem tamen ob rationis paritatem in Cantico *Benedictus* faciendum videtur.

§. VI.

De Incensatione.

I. Peragenda est hæc primò ad Vesperas primas & secundas juxta Cæremoniale Episc. l. 2. c. 1.

II. Eadem etiam facienda præscribitur ad *Benedictus*, uti ibid. cap. 7. videre est.

TITULUS V.

*DE TONO VESPERARUM,
ET COMPLETORII.*

Quid sit Tonus in genere, & quotuplex, in Instructione de SS. Missæ Sacrificio p. 2. tit. 33. fusiùs explicatum est, unde hoc loco solum de Tono speciali Vesperarum agendum erit.

I. Quadruplex in Vesperis Tonus à Sacerdote adhibendus est. Primus in initio Vesperarum ad *DEVS in Adiutorium*, quod in Duplicibus & Semiduplicibus hoc tono cantatur.

Deus in adiutorium meum intende.

In Ferijs verò, aliisque Simplicibus hâc ratione.

Deus in adiutorium meum intende.

Secundus in Capitulo usurpandus semper ferè idem est, sic se habet.

Vidi civitatem sanctam Hierusalem

novam descendentem de Cælo à

De o pa ra tam si cut sponsam

ornatam viro su o.

Si tamen ultima vox Capituli monosyllaba fuerit, aut ac-
centum acutū in fine habuerit, tum tali tono proferenda erit.

super te or ta est.

Si interrogativum in medio vel fine occurrerit, sic can-
tabitur:

E s

Quis

Quis est hic, & laudabimus eum?

Tertius in Orationibus post Canticum *Magnificat* adhibendus idem est cum eo, quem in Missa usurpandum in prima Instructione dixi. Versus verò *Dominus vobiscum, Filium, Dominus det nobis &c.* canuntur sine ulla variatione vocis, cum hoc solo discrimine, quòd primus clarâ, reliqui duo nonnihil submissâ voce canantur. Quartus tonus in Antiphona ultima, si Completorium vel aliud Officium non sequatur adhibendus, Ferialis minor in Rituali Augustano vocatur, & usurpatur semper in alijs etiam Orationibus, quæ breviter per has clausulas: *Per Christum Dominum nostrum: Qui vivis & regnas in secula seculorum &c.* clauduntur. Habet autem unam duntaxat variationem, quæ ante & in fine clausulæ, & in Versu Orationem antecedentem usurpatur hoc modo,

Gratiam tuam quæsumus &c. gloriam

perducamur. Per eundem Chri-

stum Do mi num no strum.

Versus: *Divinum auxilium &c.* sicut *Fidelium* submissè can-
tatur sine vocis variatione.

II. In Completorio quinque potissimum Toni ab Offi-
ciatore adhibentur. Primus est Benedictionis, qui juxta se-
quentes Notas exprimitur; & in Matutino etiam pro Abso-
lutionibus adhibetur.

Noctem qui e tam, & si nem perfectum

con ce dat ro bis Do mi nus

om ni po tens.

E 6

Jube

Ju be Domne be ne di ce re.

Tu autem Domine mi se re re nobis.

DEO Gra ti as.

Secundus est Confessionis, & subsequentium Orationum quæ æquali tono, sine ulla variatione, sed voce nonnulla submissiori cantantur.

Tertius est Versiculorum *Converte nos, & DEVS in Adiuvium*: quorum hic supra notatus est; alter sic exprimitur.

Converte nos Deus sa lu ta ris noster.

Qua

Quartus est Capituli, qui idem est cum eo, qui in Capitulis Vesperarum & aliarum Horarum adhibetur, & supra jam notatus est. Sed & quintus pro Oratione *Visita nos* idem est cum Tono Feriali majore in Orationibus Simplicium Festorum, imò & in Duplicibus & Semiduplicibus ad Orationem primam Primæ, Tertiæ, Sextæ & Nonæ usurpatur, nullamque, ut dictum est, vocis variationem admittit.

Sextus denique in Antiphonis B, MARIÆ adhiberi solitus Ferialis Minor est, de quo paulò antè in Vesperis dictum, qui etiam pro Oratione *Dirigere* ad Primam, ad Orationes Litaniarum & Aspersiois aquæ benedictæ adhibetur.

De Tonis aliarum Antiphonarum, Psalmorum, Versiculorum, quia plerumque non ab Officiatore, sed Cantoribus canuntur, nihil hîc addere placuit, maximè cum etiam plures sint, quàm ut tam parvo libello comprehendi commodè queant.

P A R S IV.

DE SPECIALIBUS QUIBUSDAM
FESTIS ET OFFICIIS.

ET si pleraque, quæ de his dicentur, hinc inde in Superioribus partibus inspersa sint, quia tamen ad plenioram doctrinam, & memoriæ subsidium non parùm juvat, si ad certos & communes Titulos redigantur, placuit & hoc adjumento Tirones non defraudare.

§. I.

De Dominicis.

I. **D**ominicæ ab Apostolis hanc nomenclationem acceperunt, eò quòd Domini sint, id est, divino servitio con-